

Hymn. 1.

C

rux fi-dé-lis, inter omnes Arbor u-na nó-bi-

lis: Nulla silva ta-lem pro-fert fronde, flo-re, gérmi-

ne: Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pon-dus sústi-

net ¶. Pange lingua glo-ri-ó-si Præli-um certámi-nis: Et

su- per Cru-cis tro- pháeum, Dic tri- úmphum nó-bi-lem:

Quá-li- ter Re-démptor orbis Immo-lá-tus ví-ce-rit. ¶.

De pa-réntis pro-toplá-sti Fraude Factor cóndo-lens, Quan-

do pomi no-xi-á-lis Morsu in mor-tem córru-it,

Ipse lignum tunc no-tá-vit, Damna li-gni ut sólve-

ret. ¶. Hoc opus nostræ sa-lú-tis Ordo de-po-pósce- rat,

Multi-fórmis pro-di-tó-ris Ars ut ar-tem fálle-ret: Et

me-dé-lam ferret inde, Ho-stis un-de lâse-rat. ¶. Quan-

do ve-nit ergo sa-cri Ple-ni-tú-do témpo-ris, Missus est

ab arce Patris Na-tus or-bis Cóndi-tor: Ac de ventre

virgi-ná-li Ca-ro fa-ctus pró-di-it. ¶. Va-git infans inter

arcta Cóndi-tus præ-sápi-a: Membra pannis invo-

lú-ta Virgo ma-ter ál-li-gat, Et ma-nus, pe-désque, et

cru-ra, Stricta cin-git fásci-a. ¶. Lustris sex qui jam pe-

rá-ctis Tempus implens córpo-ris, Se vo-lénte na-tus

ad hoc, Passi-ó-ni dé-di-tus, Agnus in Cru-cis le-

vá-tur Immo-lán-dus stí-pi-te. ¶. Hic a-cé-tum, fel, a-rún-

do, Spi-na, cla-vi, lance-a: Mi-te corpus perfo-rá-tur,

Sanguis, un-da próflu-it: Terra, pontus, astra, mundus,

Quo la-ván-tur flúmi-ne! ¶. Flecte ramos arbor al-ta, Tensa

la-xa vísc-e-ra: Et ri-gor lentéscat il-le, Quem de-dit

na-tí-vi-tas: Ut su-pérni membra Re-gis Mi-ti ten-das

stí-pi-te. ¶. So-la digna tu fu-í-sti Ferre sǽcli pré-ti-um,

Atque portum præpa-rá-te Nau-ta mun-do náufrago:

Quem sa-cer cru-or pe-rúnxit, Fu-sus A-gni córpo-

re. ¶. Gló-ri-a et honor De-o. Usquequáque altíssi-mo,

Una Pa-tri, Fi-li-óque, Incl-y-to Pa-rácli-to: Cu-i

laus est et po-téstas Per æ-tér-na sáecu-la. A-men.